

Sygn. akt I C 2358/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: Justyna Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 r. w S. sprawy

z powództwa **K. Z.**

przeciwko **(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego **(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.** na rzecz powoda **K. Z.** kwotę 33.885,03 zł (trzydzieści trzy tysiące osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i 03/100) z odsetkami:

- ustawowymi od kwoty 26.394,33 zł (dwadzieścia sześć tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote i 33/100) od dnia 16.01.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- ustawowymi od kwoty 7.490,70 zł (siedem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt złotych i 70/100) od dnia 21.04.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego **(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.** na rzecz powoda **K. Z.** kwotę 5.960,91 zł (pięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt złotych i 91/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powoda **K. Z.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 67,64 zł (sześćdziesiąt siedem złotych i 64/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego **(...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.** na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 458,36 zł (czteryście pięćdziesiąt osiem złotych i 36/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 2358/16

UZASADNIENIE

Powód **K. Z.** w dniu 6.09.2016 r. wytoczył powództwo przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.** o zapłatę kwoty **38.626,38 zł** wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16.01.2015 r. od kwoty 30.508,38 zł. od dnia 16.01.2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 8.118 zł. od dnia 21.04.2015 r. do dnia zapłaty, tytułem uzupełnienia należnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną w jego samochodzie na skutek kolizji z samochodem objętym ubezpieczeniem u pozwanego oraz z tytułu zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego, wywodząc, iż wypłacone

odszkodowanie nie jest zgodne z wyceną rozmiaru szkody wykonanej przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując rozliczenie szkody jako całkowitej oraz wskazując, iż kosztorys sporządzony przez G. został zawyżony celem rozliczenia szkody jako całkowitej, więc nie może być wyznacznikiem ustalenia wysokości należnego odszkodowania. Pozwany zakwestionował też zarówno czas korzystania z pojazdu zastępczego, jak również stawkę dobową za najem. Nadto pozwany wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest właścicielem samochodu marki M. (...) o nr rej. (...).

Samochód uległ kolizji w dniu 20.10.2014 r. Sprawcą kolizji był kierujący samochodem ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego. W dniu 21.10.2014 r. powód dokonał zgłoszenia szkody powstałej w jego pojeździe w zakładzie ubezpieczeń, w którym miał wykupioną polisę AC ((...) S.A.). w toku postępowania likwidacyjnego (...) S.A. ustalił koszt naprawy oszacowany na 56.558,38 zł. oraz że przekracza on 70 % wartości rynkowej pojazdu w stanie sprzed szkody i wobec tego rozliczył na podstawie AC szkodę jako całkowitą, wypłacając powodowi 26.050 zł. jako różnicę między wartością pojazdu przed zdarzeniem (62.800 zł.), a wartością auta w stanie uszkodzonym (36.750 zł.). pozwany zgłosił szkodę do pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia, domagając się dopłaty należnego odszkodowania wg kosztorysu sporządzonego przez (...) S.A. . Zgłoszenie to nastąpiło w dniu 16.12.2014 r. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na brak dokumentów, z których wynikałoby iż szkoda jest wyższa, niż suma przyznana przez (...) S.A.

bezsporne, dokumenty w aktach szkody, k. 6-pismoz 13.11.2014 r., k. 8-27 - wyceny/kalkulacje, k. 28-32 - pismo z 8.12.2014 r. z potwierdzeniem nadania i odbioru, k. 33- pismo z 28.01.2015 r., k. 34 -35 - pismo z 20.03.2015 r.

Powód wynajął w okresie naprawy pojazdu w okresie od 22.10.2014 r. na okres 22 dni pojazd zastępczy, za co została wystawiona faktura na kwotę 8.118 zł.

dowód: k. 36 - faktura.

Wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych całkowitych kosztów naprawy samochodu powoda wyniosła **52.444,33 zł. brutto**. Do określenia kosztów naprawy samochodu biegły przyjął średnie stawki roboczogodzin dla zakładów naprawczych branży motoryzacyjnej regionu (...) w 2014 r. oraz cen detalicznych (oryginalnych) części zamiennych. Uzasadniony okres naprawy pojazdu, z uwzględnieniem dni wolnych od pracy to 21 dni, natomiast stawka najmu samochodu z segmentu F (pojazdu uszkodzonego) na rynku lokalnym w 2014 r. to kwota 290 zł. netto za dobę (356,70 zł. brutto).

dowód: opinia pisemna biegłego sądowego (k. 76-106),

Sąd zważył, co następuje:

Kwestię wypłaty odszkodowania z OC sprawcy zdarzenia regulują przepisy ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z 2003 r.). Wspomniana ustawa reguluje kwestie związane z ubezpieczeniem obowiązkowym m.in. pojazdów mechanicznych (art. 4 ust. 1 cyt. Ustawy). Przepis art. 9 ust. 1 ww. ustawy wskazuje, iż umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości danego rodzaju stosunków. Umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje również szkody wyrządzone umyślnie lub w wyniku rażącego niedbalstwa ubezpieczającego lub osób za które ponosi on odpowiedzialność. Z kolei z treści art. 13 ust. 1 ww. ustawy wynika, iż zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie

lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu, a w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie (art. 13 ust. 2).

Pojęcie szkody oraz zasady ustalania jej wysokości w przypadku ubezpieczyciela określają przepisy art. 361 i art. 363 kc. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody przez ubezpieczyciela następuje jedynie przez zapłatę na podstawie art. 363 § 2 k.c. Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego jest ustalana wg sumy cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy pojazdu z daty ustalenia odszkodowania.

Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem (tak też: G. Bieniek w „Odpowiedzialność cywilna za wypadki drogowe”, Lexis Nexis, W-wa 2006 r. s. 145).

W celu określenia wysokości odszkodowania należało ustalić wysokość kosztów naprawy samochodu powoda, który doznał uszkodzenia w wyniku kolizji ze sprawcą ubezpieczonym przez pozwanego.

Sąd oparł się przy ustalaniu tejże wysokości na opinii biegłego sądowego, która została sporządzona w sposób jasny i czytelny, zgodnie z wiedzą wymaganą przy tej specjalności.

Według biegłego wysokość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda powinna wynieść w sumie **52.444,33 zł. brutto**.

Biegły ustalił uśrednione stawki roboczogodziny stosowane w zakładach branży motoryzacyjnej regionu (...) w roku 2014.

Przyjęta przez biegłego stawka za robociznę umożliwi powodowi przywrócenie stanu samochodu sprzed szkody, zwłaszcza, iż **powód wybrał rozliczenie kosztorysowe**. Natomiast stawki przyjęte przez pozwanego zmuszałyby powoda do wykonania naprawy w warsztacie wykonującym naprawy poniżej średniej wartości stawek na rynku lokalnym, do czego pozwany nie był uprawniony pomimo wybrania kosztorysowego rozliczenia szkody.

Sąd ustalając koszty części zamiennych przyjął wartość części oryginalnych.

Sąd przyjął te wyliczenia za wiarygodne, gdyż należy mieć na uwadze, iż pełne odszkodowanie powinno zawierać nie tylko uwzględnienie przeciętnej ceny roboczogodziny, obowiązującej na danym obszarze, ale również ceny części oryginalnych, stosowanych przez serwis danej marki pojazdu. Nie można pozbawiać poszkodowanego na skutek kolizji możliwości naprawienia szkody przy pomocy części oryginalnych, zwłaszcza, iż zastosowanie części nieoryginalnych powodowałoby podniesienie kosztów naprawy związanych z dopasowaniem części do oryginalnych części zamontowanych w samochodzie, a tym samym zysk z zastosowania tychże części byłby iluzoryczny i na pewno powodowałby znaczne obniżenie jakości wykonanej naprawy.

Strony nie składały zarzutów do opinii biegłego.

Biorąc pod uwagę, iż inny zakład ubezpieczeń (w którym powód miał wykupioną polisę AC) częściowo naprawił szkodę i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 26.050 zł. zł, co było bezsporne, należało uwzględnić roszczenie powoda na podstawie art. 363 § 1 kc i zasądzić różnicę (**tj. kwotę 26.394,33 zł.**) między wyliczoną szkodą przez biegłego w sumie: **52.444,33 zł.**, a częściowym jej naprawieniem tj. 26.050 zł. Nadto uwzględniając iż zasadnym okresem najmu pojazdu zastępczego jest 21 dni, przy przyjęciu stawki dobowej 290 zł., z VATem jako średniej dla

danego segmentu pojazdów należało uwzględnić żądanie pwooda w zakresie kwoty 7490,70 zł. z tego tytułu. Stąd łącznie należało zasądzić kwotę 33.885,03 zł. - o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Odnośnie odsetek należy wskazać, iż na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.) pozwany był obowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody przez uprawnionego lub pokrzywdzonego. Zgłoszenie szkody co do uszkodzeń pojazdu miało miejsce 16.12.2014r., a termin 30 dni upłynął 15.01.2015r., natomiast zgłoszenie roszczenia z tytułu najmu pojazdu zastępczego miało miejsce w dniu 20.03.2015 r. a tym samym zasadnym było zasądzenie odsetek od dnia 16.01.2015 r. od kwoty 26.394,33 zł., a od kwoty 7490,70 zł. od dnia 21.04.2015 r. Orzeczenie o odsetkach znalazło oparcie również w treści art. 481 § 1 kc.- z uwzględnieniem zmiany brzmienia tego przepisu po 1.01.2016 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania sądowego postanowiono w myśl art. 100 k.p.c., mając na względzie wynik postępowania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

dn. 26.04.2018 r.